USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Marie Turkové v právní věci **žalobkyně: S. V.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2007, č. j. 59 Az 39/2006 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM - 356/VL - 07 - 12 - 2006 ze dne 27. 3. 2006, kterým byla podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“), zamítnuta žádost žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“), o udělení azylu jako zjevně nedůvodná. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podala stěžovatelka proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením č. j. 59 Az 39/2006 - 35 ze dne 26. 4. 2007 bylo o její žádosti rozhodnuto tak, že stěžovatelce zástupce nebyl ustanoven (pro nedoložení osobních a majetkových poměrů) a současně byla stěžovatelka vyzvána, aby do 15 dnů od doručení zamítavého usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi. Stěžovatelka byla upozorněna na následky případného nevyhovění výzvě - tedy na možnost odmítnutí kasační stížnosti. Stěžovatelka na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nijak nereagovala.

Protože usnesení Krajského soudu v Ostravě zůstalo ze strany stěžovatele bez odezvy, byl spis po uplynutí stanovené lhůty v souladu s § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupovala stěžovatelka v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Ostatně sama o toto zastoupení požádala. Protože však neodstranila nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti. Přitom nutno uvést, že stěžovatelka byla výslovně upozorněna na následek neodstranění tohoto nedostatku v usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 39/2006 - 35 ze dne 26. 4. 2007.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu